

Dette kan næppe være lovgivernes hensigt.

Den beskrevne situation bekræfter endvidere vort synspunkt om, at der gennem det foreliggende lovforslag generelt vil ske en afgiftspålæggelse af sparet brændselsforbrug.

For så vidt angår de afgiftsmæssige konsekvenser, så vil lovforslaget betyde, at fjernvarmekunderne i Århus skal betale 220 mio. kr. ekstra i afgift for en kulmængde, som rent faktisk ikke er forbrugt.

Af lovforslagets fremsættelsesbemærkninger fremgår det, at der ikke vil være tale om nogen afgiftsforhøjelse, men dette er slet og ret ikke sandt. Faktum er, at man ved at lade skæringsdatoen for, hvilke kontraktforhold der skal være gældende mellem køber og sælger, være 1. juli 1998 afgiftsmæssigt tilsidesætter gældende lovligt indgåede kontrakter. Der er således afgiftsmæssigt tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Midtkraft A/S og Århus Kommunale Værker har med virkning fra 1. januar 1999 på kommercielle vilkår indgået en kontrakt, hvorefter kraftvarmefordelen ikke deles, hvorfor der jf. gældende love og cirkulærer ikke skal betales afgift af den sparede brændselsmængde.

Aftalen er fremsendt til Elprisudvalget, som har bekræftet anmeldelsen den 23. februar og ikke efterfølgende har gjort indsigelse.

I konsekvens heraf er der fra og med 1. januar 1999 ikke ved de månedlige afgiftsberigtigelser

indbetalt en afgift på det sparede brændselsforbrug, hvilket Told og Skat ikke har gjort indsigelser imod.

Med de eksisterende love og cirkulærer og de indgåede aftaler kan Skatteministeriet således ikke lovligt opkræve en afgift for det sparede brændselsforbrug.

Vedtages L 244, tilsidesættes alt dette, og dermed vedtager Folketinget en stigning i skatte- og afgiftstrykket.

Af bemærkningerne til lovforslaget og af den megen diskussion, der har været i forbindelse hermed, fremgår det, at det ikke er hensigten at øge afgiftstrykket og gennemføre miljøskadelige beslutninger, men alene at gennemføre den lovgivning, der er nødvendig som følge af den kommende liberalisering af el-markedet.

Som nævnt mener vi ikke, at denne liberalisering kræver de foreslåede ændringer, men hvis man i Folketinget vurderer, at det er nødvendigt, så kan der peges på en løsning, der både løser de miljømæssige og de afgiftsmæssige problemer i forslaget.

Dette kan gøres meget enkelt ved, at man, som det i øvrigt er normal praksis, fastfryser de kontraktmæssige aftaler til tidspunktet for lovforslagets ikrafttræden.

Vi vil gerne indtrængende opfordre til, at man som minimum vælger denne løsning, andet vil skade såvel miljøet og Folketingets omdømme.

Med venlig hilsen

Flemming Knudsen, Borgmester

/ Poul B. Skou, Rådmand